

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

ARREST

**nr. 241.098 van 23 maart 2018
in de zaak A. 223.532 /IX-9154**

In zake: Yanice RAES
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Christophe Vangeel
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Lange Lozanastraat 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VZW SPIJKER
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jim Deridder
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 210A
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 16 oktober 2017, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van “de beslissing dd. 18 augustus 2017 waarbij de Interne Beroepscommissie van de vzw Spijker beslist om [Yanice Raes] een c-atteest op te leggen”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 maart 2018.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Carmen Adriaenssens, die *loco* advocaat Christophe Vangeel verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Jim Deridder, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Tijdens het schooljaar 2015-2016 behaalt verzoekster het studiegetuigschrift van het tweede jaar van de derde graad van het beroepssecundair onderwijs (BSO), studierichting ‘Restaurant en Keuken’, aan het Vrij Technisch Instituut Spijker (VTI Spijker) te Hoogstraten.

3.2. Voor het schooljaar 2016-2017 schrijft verzoekster zich in het VTI Spijker in voor het derde jaar van de derde graad van het BSO, namelijk voor het specialisatiejaar ‘Banketaannemer – Traiteur’.

3.3. Na moeilijkheden bij de uitvoering van haar stage, die leiden tot de opschorting van haar stagecontract, schrijft verzoekster in een e-mail van 1 december 2016 aan de school:

“Ik heb al even kunnen nadenken over het verdere verloop van dit schooljaar.

Ik denk er over na om in te stappen in dat project van M-decreet en te gaan werken op die verschillende competenties. Anderzijds blijft het behalen van mijn attest bedrijfsbeheer in mijn hoofd heel belangrijk voor mij omdat ik heel goed weet welke richting ik uit wil en wat ik zeker niet wil doen.

Ik hoop dat de school mij verder wil helpen en wacht even op uw antwoord of het attest bedrijfsbeheer alsnog in deze richting zeker mee kan behaald worden. Ik begrijp uiteraard wel dat ik hiervoor verder de nodige inspanningen zal moeten doen, dat is voor mij niet anders dan voor al de andere vakken.

[A]nders zoek ik naar andere oplossingen moest ik het attest bedrijfsbeheer er niet mee kunnen behalen.”

3.4. Het Vrij CLB Kempen stelt vervolgens ten behoeve van verzoekster een “verslag M-decreet” op, dat op 14 december 2016 wordt ondertekend.

Dit verslag besluit:

“Doorheen het secundair onderwijs en vooral in de 3de graad werden er heel wat aanpassingen gedaan om tegemoet te komen aan de specifieke behoeften van [verzoekster]. In het 7de jaar komen de moeilijkheden sterker naar boven. [Verzoekster] ervaart hierdoor heel wat stress wat ook psychosomatische klachten met zich meebrengt. De aanpassingen die gedaan werden zijn niet meer voldoende om [verzoekster] te begeleiden voor het gemeenschappelijk curriculum. Er wordt gedacht aan een individueel aangepast curriculum waar [verzoekster] zich kan richten op een aantal competenties die belangrijk zijn in het toekomstig werkveld.

De moeilijkheden die [verzoekster] ondervindt, hebben te maken met de diagnose [...] die gesteld werd. Wanneer [verzoekster] zou overstappen naar het buitengewoon onderwijs zou dit het beste gebeuren in type 9 OV 3.”

3.5. Een brief van het VTI Spijker van 3 januari 2017 aan verzoekster vermeldt:

“Verwijzende naar de klassenraad van 19 december 2016 en de gesprekken die plaats vonden tussen de ouders, [verzoekster], directie en CLB, verklaren wij dat [verzoekster] instapt in een individueel aangepast traject. Ze blijft ingeschreven als leerlinge 7 Banketaannemer-traiteur.

Hierbij volgt zij vanaf 9 januari 2017 een individueel aangepast programma. Zij zal een aantal competenties kunnen behalen (individueel aangepast curriculum), echter geen diploma secundair onderwijs. Op het einde van het schooljaar zal zij een attest verkrijgen waarin vermeld staat welke competenties zij al dan niet heeft behaald. Met dit document zal zij op de arbeidsmarkt terecht kunnen.

[Verzoekster] zal haar werkplekklaren uitvoeren op een aangepaste stageplaats waar ze ook een aantal specifieke competenties kan behalen.

Tijdens de praktijklessen zal [verzoekster] een aangepast traject lopen in verschillende leerjaren, nl 6RK – 6GK – 7BT, om ervaring op te doen en vaardigheden te oefenen en te vervolmaken.

Het attest bedrijfsbeheer zal zij, mits inzet en 2/3 aanwezigheid, kunnen behalen. (cfr. checklist)

Indien dit voorstel niet wordt aanvaard, zal [verzoekster] op 9 januari 2017 als leerlinge van 7 Banketaannemer-traiteur het gewone curriculum blijven volgen.”

Verzoekster ondertekent deze brief en voegt de geschreven vermelding ‘gelezen en goedgekeurd’ toe.

3.6. Op 9 mei 2017 dient het VTI Spijker voor verzoekster bij de onderwijsinspectie van het Vlaams Ministerie van Onderwijs en Vorming een “[a]nvraag en verantwoording” in betreffende “de gelijkwaardigheid van het individuele curriculum met het gemeenschappelijke curriculum van een structuuronderdeel van het secundair onderwijs”, meer bepaald voor het gevolgde leerplan ‘[t]oegepaste economie’.

Met een brief van 29 mei 2017 antwoordt de onderwijsinspectie aan het VTI Spijker dat “de leerdoelen die zijn opgenomen in het individueel aangepast curriculum voor het vak Toegepaste Economie van [verzoekster] als gelijkwaardig kunnen worden beschouwd met de leerdoelen van het vak Toegepaste Economie van het derde jaar van de derde graad bso”.

3.7. Op 16 juni 2017 ontvangt de school een e-mail van de raadsman van verzoekster, luidend als volgt:

“Ik schrijf u aan als raadsman van [verzoekster].

Tot haar grote verbazing werd haar dit jaar (haar laatste jaar!) meegedeeld dat zij niet meer zou kunnen functioneren in het gewone curriculum. Men kan zich de vraag stellen op welke manier huidig schooljaar dan zo anders is dan de vorige.

Met huidig schrijven wenst mijn cliënte aan te dringen op een zo optimale afsluiting van deze ongelukkige situatie.

Ik verklaar mij nader.

Het decreet van 21 maart 2014 betreffende maatregelen voor leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften (hierna verkort: M-decreet) stelt dat elk kind het recht heeft om zich in te schrijven in een gewone school. Dat is een logisch gevolg van het recht op redelijke aanpassingen.

Ook een leerling die een individueel aangepast curriculum (IAC) volgt (en dus niet het gewone traject), heeft het recht om in te schrijven in een gewone school.

De gewone school moet aantonen dat ze samen met de ouders en het centrum voor leerlingenbegeleiding, CLB, redelijke aanpassingen zoekt en daarbij streven naar het zo nauw mogelijk volgen van het gewone traject. Kinderen met specifieke onderwijsbehoeften hebben daar recht op. De school kan ook onderdelen van het leerprogramma vervangen door iets gelijkwaardigs. Of remediëren, m.a.w.: extra individuele leerhulp aanbieden.

Het decreet verwijst naar gepaste en redelijke aanpassingen, waaronder het inzetten van remediërende, differentiërende, compenserende of dispenserende maatregelen naargelang de noden van de leerling:

- Remediërende maatregelen: leerlingen individueel helpen
- Differentiërende maatregelen: leerstof en lesaanpak variëren
- Compenserende maatregelen: hulpmiddelen zoals een laptop toelaten
- Dispenserende maatregelen: vrijstellingen van onderdelen van het curriculum toelaten

Het is belangrijk om prioritair en voldoende in te zetten op remediëren en differentiëren en voorzichtig te zijn met te snel te grijpen naar compenseren en dispensereren. Dit kadert volledig in de geest van het decreet waarbij men ook leerlingen met beperkingen zoveel mogelijk een normaal traject wil laten volgen.

Compenseren en dispensereren kunnen dan ook enkel als maatregel op maat van het individu verantwoord worden, indien deze uiteindelijk gericht zijn op het versterken van het leerproces en wanneer ze de inzet en doelmatigheid van remediëren en differentiëren niet ondermijnen.

Enkel wanneer remediëring en differentiatie niet volstaan of niet relevant zijn, wordt nagegaan of het voor de leerling mogelijk is een alternatieve route naar een gewone certificering te volgen met toepassing van compenserende maatregelen.

Deze leerlingen mogen de compenserende maatregelen (hulpmiddelen) ook gebruiken tijdens de evaluatiemomenten.

Wanneer dispenserende maatregelen genomen moeten worden, is het vervangen van doelen van het gemeenschappelijk curriculum door gelijkwaardige doelen eerst aan de orde.

Het vrijstellen van leerplandoelen is een verregaande maatregel waarmee niet lichtzinning mag worden omgesprongen.

Nochtans is dit de richting waarin [verzoekster] werd gedreven: leerplandoelstellingen worden als onhaalbaar voorgesteld – terwijl dit helemaal niet het geval is, maar enkel een beetje goede wil en creativiteit vereist.

De school schendt hiermee het Vlaamse gelijkekansen- en gelijkebehandelingsdecreet van 2008 en de ratificering van het VN-verdrag inzake de rechten van personen met een handicap in 2009.

Vlaanderen heeft zich nadien via het M-decreet geëngageerd om een inclusief onderwijssysteem te realiseren. Ook dit decreet schendt verweester.

Het recht van leerlingen met een handicap op redelijke aanpassingen en een nieuwe visie op handicap vormen twee belangrijke uitgangspunten van het M-decreet[.] Handicap wordt niet als een persoonlijk probleem (= medisch defect-denken) gezien, maar als een afstemmingsprobleem tussen de klas- en schoolcontext en de specifieke onderwijs- en opvoedingsbehoeften van de jongere (= sociaal model).

Leerlingen die een IAC volgen in het gewoon onderwijs krijgen een aangepaste studiesanctionering. Uitzonderlijk krijgen deze leerlingen toch de gewone studiebekrachtiging. Dit is het geval als de doelen van het IAC gelijkwaardig zijn met de doelen van het gemeenschappelijk leerprogramma. De beoordeling van de gelijkwaardigheid gebeurt door de onderwijsinspectie. Volgens artikel 115 van het Besluit van de Vlaamse Regering houdende de codificatie betreffende het secundair onderwijs moet de onderwijsinspectie voorafgaand aan de uitreiking van het reguliere studiebewijs een uitspraak doen over de gelijkwaardigheid van het individueel aangepast curriculum. Dit gebeurt vóór het tijdstip van de delibererende klassenraadsbeslissing.

Het doel van huidig schrijven is dan ook dubbel:

1. Enerzijds wenst mijn cliënte de school te vragen om (alsnog) de maximale inspanningen te leveren zodat [verzoekster] toch de gewone studiebekrachtiging kan bekomen.
2. Anderzijds vormt huidig schrijven de uitdrukkelijke vraag om de klassenraad nu reeds te vragen de gelijkwaardigheid bij de onderwijsinspectie aan te vragen zoals hierboven beschreven en dit op een gemotiveerde wijze.

Graag verneem ik per kerende en ten laatste voor dinsdag aanstaande uw intenties rond deze twee punten. Gelet op de korte termijnen, zie ik mij genoodzaakt om nu reeds een dagvaarding in kort geding te lanceren, maar ik hoop vooralsnog op een positieve en tijdige reactie zodat dit optreden in rechte kan gestaakt worden.”

Dezelfde dag deelt de directie van het VTI Spijker het volgende mee aan de raadsman van verzoekster:

“Uiteraard zijn wij op de hoogte van de inhoud van het M-decreet. Het IAC dat, met goedkeuring van alle partijen werd opgesteld voor [verzoekster] ging van kracht na de kerstvakantie. Voor het attest bedrijfsbeheer werd gelijkwaardigheid aangevraagd. Voor andere vakken werd, met goedkeuring van [verzoekster], een individueel traject voorgesteld. Nu we zo ver gevorderd zijn in het schooljaar lijken deze vragen mij niet haalbaar. Graag wil ik maandag in overleg gaan met mijn collega's en CLB. Jammer dat wij als school deze mail krijgen op 16 juni, dit nadat [verzoekster] een half schooljaar een IAC volgde en we tot [het] uiterste gingen in onze flexibiliteit.”

Vervolgens heeft er tussen de raadsman van verzoekster en de school nog e-mailverkeer plaats op 21 en 22 juni 2017, waaruit blijkt dat verzoekster “het zevende jaar Grootkeuken in Hotelschool Gent” wil volgen en daartoe wil bereiken “dat zij een vrijstelling kan krijgen voor alle theoretische vakken”.

3.8. Op 22 juni 2017 dagvaardt verzoekster de verwerende partij voor de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, afdeling Turnhout, zetelend in kort geding, teneinde “[t]e zeggen voor recht dat verzoekster de kans moet krijgen om, volgens de bepalingen van art. 115 van het Besluit van de Vlaamse Regering houdende de codificatie betreffende het secundair onderwijs, de gelijkwaardigheid van haar traject te kunnen bekomen” en “[d]ienvolgens verweerster te veroordelen tot het verplicht en op gemotiveerde wijze aanvragen bij de onderwijsinspectie of het door verzoekster gevolgde programma de reguliere studiebekrachtiging mag verkrijgen”.

Bij beschikking van 27 juni 2017 verklaart de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, afdeling Turnhout, de vorderingen ongegrond.

3.9. Aan het einde van het schooljaar kent de delibererende klassenraad aan verzoekster een ‘attest van verworven bekwaamheden’ toe, evenals het ‘getuigschrift over de basiskennis van het bedrijfsbeheer’.

De school stelt de raadsman van verzoekster hiervan als volgt in kennis:

“De delibererende klassenraad voor [verzoekster] vond vandaag [26 juni 2017] plaats.

[Verzoekster] zal een attest van verworven bekwaamheden krijgen met daarbij de doelen/competenties die zij dit jaar behaald heeft.

Zowel voor theorie als voor praktijk werden er doelen weg gelaten, dit in overeenstemming met de ouders. Hierbij verwijs ik graag naar een ondertekend document en eerder verstuurde mails.

[Verzoekster] is ingestapt in een IAC omdat daar een reden toe was. Zij kan, door haar problematiek, bepaalde doelen niet behalen. Vandaar dat ze weg gelaten werden.

Wij zijn er dus ook van overtuigd dat het voor haar tijdens de volgende twee maanden ook niet mogelijk zal zijn die doelen te behalen. We kunnen en mogen, volgens ons, voor [verzoekster] die lat niet terug omhoog halen.

Maar ook de praktische kant van het inhaalgebeuren is voor de school onmogelijk en zou geen correcte weergave bieden. In BSO kozen wij ook voor permanente evaluatie. Vooral doelen rond groepswerk, leiderschap en mondelinge vaardigheden werden weggelaten.

Ook binnen de geïntegreerde proef, die 1 geheel vormt, werd voor [verzoekster] geselecteerd. (vooral praktijktaken, maar ook de bijhorende theorietafenelijken zij niet uit).

Uw vraag naar algehele vrijstelling voor theorie lijkt ons dus niet haalbaar. Ik verwijs ook naar de datum voor wanneer gelijkwaardigheid dient aangevraagd te worden bij onderwijsinspectie. Deze datum is reeds lang gepasseerd, gelijkwaardigheid aanvragen op dit tijdstip van het schooljaar is niet meer mogelijk.”

3.10. Nadat overleg met de directie niet tot een nieuwe bijeenkomst van de delibererende klassenraad heeft geleid, stelt verzoekster op 1 juli 2017 een beroep in bij de beroepscommissie.

Haar beroepschrift herhaalt vooreerst bijna woordelijk hetgeen reeds werd uiteengezet in de e-mail van haar raadsman van 16 juni 2017, hiervóór sub 3.7 aangehaald. Het voegt daaraan nog toe:

“Met huidig beroep wenst verzoekster dan ook in eerste instantie aan de interne beroepscommissie te vragen dat zij alsnog een A-attest zou verkrijgen. De door haar behaalde resultaten laten dit ook perfect toe.

Het is duidelijk dat zij een goede leerlinge is.

In ondergeschikte orde vraagt verzoekster dat de interne beroepscommissie aan verzoekster een attest van verworven bekwaamheden toekent dat minstens voor alle theoretische vakken vastlegt dat zij globaal geslaagd is voor deze vakken en daarvoor dus in aanmerking kan komen voor vrijstellingen.

Graag wil verzoekster nog benadrukken dat haar ouders en zijzelf het idee hebben dat de school zelf eenzijdig invulling heeft gegevens aan het (iac) traject en dat het voor de theoretische vakken eigenlijk niet aan de orde was om hiervoor enkel op competenties te gaan werken en een aantal zaken te gaan schrappen.

In geen enkel theoretisch vak heeft [verzoekster] eerder problemen of slechte resultaten behaald. Dit kan toch bewezen worden via haar tussentijdse rapporten en eindevaluatie?

Er dient dan toch te worden aangedrongen dat [verzoekster] hiervoor de prijs niet dient te betalen.

Een algehele vrijstelling van al de theoretische vakken moet dus zeker mogelijk zijn.

Alleszins moet worden nagegaan of mbt de theoretische vakken de aanpassingen dermate fundamenteel zijn dat men moet oordelen dat de leerling niet de helft van de [doelstellingen] heeft behaald (zoals in het geval van een reguliere leerling).

In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoekster dat aanvullende proeven zouden worden opgelegd teneinde eventuele blinde vlekken in de beeldvorming over haar kunnen en competenties te onthullen.”

3.11. Op 17 augustus 2017 beslist de beroepscommissie “om het attest van verworven bekwaamheden te handhaven in de huidige vorm”. Deze beslissing steunt in het bijzonder op de volgende motivering:

“op de vraag om een diploma te verkrijgen kan niet worden ingegaan omdat binnen het goedgekeurde en door de verzoekster aanvaarde IAC traject de noodzakelijke competenties van de verschillende leerplannen niet werden [nagestreefd] en beoordeeld.

Ook de vraag naar uitbreiding van het attest voor verworven bekwaamheden naar alle theoretische vakken dient negatief beantwoord te worden gelet op het ontbreken van toetsing van alle competenties van de betrokken vakken.

Op de vraag om bijkomende proeven te organiseren kan niet worden ingegaan gezien de competenties gedurende het gehele schooljaar permanent geëvalueerd worden. De vakgebonden competenties lenen er zich niet toe om beoordeeld te worden via bijkomende proeven.

Verzoekster is met kennis van zaken en goed geïnformeerd in het IAC gestapt. Er is van haar noch de ouders nooit de tijdige vraag gekomen naar de mogelijkheden om alsnog een volwaardig diploma te behalen. De vraag kwam buiten de door de onderwijsinspectie vooropgestelde termijn.”

IV. Nadere omschrijving van het voorwerp van de vordering

4.1. Verzoekster omschrijft het voorwerp van haar vordering in haar inleidend verzoekschrift als “de beslissing dd. 18 augustus 2017 waarbij de Interne Beroepscommissie van de vzw Spijker beslist om verzoekster een c-attest op te leggen”.

4.2. Terecht wijst de verwerende partij er in haar nota op dat een dergelijke beslissing niet voorligt.

Verzoekster heeft tijdens het schooljaar 2016-2017 – althans vanaf het tweede trimester – een individueel aangepast curriculum gevolgd, wat, luidens artikel 115, § 1, van de Codex Secundair Onderwijs, aanleiding kan geven tot het uitreiken van een attest van verworven bekwaamheden of toch, desgevallend, van een regulier studiebewijs, in dit geval het diploma van secundair onderwijs.

De beroepscommissie heeft in de bestreden beslissing uitdrukkelijk aangegeven “het attest van verworven bekwaamheden te handhaven in de huidige vorm”, dit wil zeggen zoals het aan het einde van het schooljaar door de delibererende klassenraad aan verzoekster was toegekend. Deze beslissing houdt tevens de weigering in om aan verzoekster het diploma van secundair onderwijs te verlenen.

Er is evenwel geen sprake van de toekenning van een oriënteringsattest.

4.3. Er moet voorts worden opgemerkt dat de bestreden beslissing dateert van 17 augustus 2017, niét van 18 augustus 2017 zoals verzoekster in haar verzoekschrift vermeldt.

4.4. Wat voorafgaat leidt tot het besluit dat het voorwerp van de voorliggende vordering nader moet worden omschreven als de beslissing van de beroepscommissie van het VTI Spijker te Hoogstraten van 17 augustus 2017 waarbij het door de delibererende klassenraad aan verzoekster toegekende attest van verworven bekwaamheden wordt gehandhaafd en haar het diploma van secundair onderwijs wordt geweigerd.

V. Schorsingsvoorwaarden

5. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen

onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

VI. Ernst van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

6. Verzoekster voert in een eerste middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Zij licht het middel als volgt toe:

“Tot haar grote verbazing werd [verzoekster] in het schooljaar 2016/2017 (in haar laatste jaar!) plots en halverwege het jaar meegedeeld dat zij niet meer zou kunnen functioneren in het gewone curriculum. Men kan zich natuurlijk de vraag stellen op welke manier huidig schooljaar dan zo anders is dan de vorige?

In ieder geval impliceert dit reeds dat verzoekster reeds over 1 semester aangetoond heeft de resultaten voor praktische en theoretische vakken te kunnen halen.

Tevens is er ook nooit een probleem geweest met theorie. Enkel in het laatste jaar zou er een vermeend probleem geweest zijn in de praktijk.

Desalniettemin kreeg zij een IAC opgedrongen.

Wanneer dispenserende maatregelen genomen moeten worden, is het vervangen van doelen van het gemeenschappelijk curriculum door gelijkwaardige doelen echter eerst aan de orde.

Het vrijstellen van leerplandoelen is een verregaande maatregel waarmee niet lichtzinnig mag worden omgesprongen

Bij het nadenken over vrijstellingen is het logisch dat deze verband houden met de functiebeperking(en) van de leerling.

Wat niet kan, is om de leerling vrij te stellen van onderdelen van het curriculum met als belangrijkste doel om de globale studiebelasting te verlagen (zonder dat er een rechtstreekse link is met de functiebeperking).

De leerlingen blijven in aanmerking komen voor dezelfde individuele afweging in functie van certificering.

Het bereiken van de doelen van het gemeenschappelijk curriculum blijft voorop staan in functie van kwaliteitsvol en ambitieus onderwijs en omdat ze van belang zijn voor het civiel effect van de getuigschriften en diploma's die aan leerlingen worden uitgereikt.

Verzoekster heeft uitdrukkelijk gesteld dat zij meent dat er geen dispensatie heeft plaatsgevonden voor de theoretische vakken en dat dan ook niet kan worden ingezien waarom zij hiervoor geen resultaten zou krijgen.

Er wordt noch op het rapport, noch op het attest verworven competenties vermeld in welke mate dat [verzoekster] een individueel curriculum heeft gevolgd.

Dit geldt overigens ook wat praktijk betreft. Als we bekijken wat [verzoekster] volgens haar rapport kent en kan komt dit eigenlijk overeen met de 'tien basiscompetenties vormen het uitgangspunt om handelingsbekwaam te worden in de concrete werksituatie van banketaannemingsbedrijven, traiteurs, delicatessenzaken en cateraars. Persoonlijkheidsvorming en beroepsattitudes worden systematisch geïntegreerd' (punt 2 pagina 11 Leerplan LICAP – Brussel D/2006/0279/011).

Voor Geïntegreerde Proef (GIP): in het leerplan staat duidelijk dat het leerproces primeert; op het rapport staat dat [verzoekster] voor het leerproces 80 % krijgt, maar ze krijgt geen punten voor het product...

De interne beroepscommissie diende dan ook duidelijk aan te geven waarom zij geen regulier A-attest kan geven.

Het eenvoudig poneren dat er een toetsing van alle competenties zou ontbreken – zoals de interne beroepscommissie doet – , kan niet aanvaard worden om diverse redenen:

- Vooreerst maakt deze stelling niet duidelijk welke competenties niet zouden getoetst zijn, zodat de motivering hierdoor reeds faalt.

- Bovendien is het niet nodig voor een leerling om op alle competenties geslaagd te zijn om een voldoende op een vak te halen of globaal toch geslaagd te kunnen worden verklaard.

Het vereisen dat een leerling met maatregelen op alle competenties dient geslaagd te zijn om een 'geslaagd' te zijn, maakt een fundamentele ongelijkheid uit met een reguliere leerling.

Deze laatste dient immers niet op alle leerplandoelstellingen of competenties te slagen om globaal geslaagd te zijn voor het vak of het jaar.

- De beroepscommissie, zoals die in de Codex Secundair Onderwijs door de decreetgever is geconcipieerd, 'heeft volheid van bevoegdheid, i.c. het evaluatieresultaat wordt bevestigd of door een ander vervangen op grond van inhoudelijke of procedurele aspecten' (Parl.St. VI.Parl. 2013-2014, nr. 2421/1, 27). Zoals in elke administratieve beroepsprocedure waarbij aan het beroepsorgaan de volle hervormingsbevoegdheid wordt opgedragen om in laatste aanleg te beslissen, impliceert de zogenaamde devolutieve werking van het beroep dat de beroepen beslissing uit het rechtsverkeer verdwijnt en dat een nieuwe beslissing in de plaats ervan komt, op grond van een autonome, eigen beoordeling van de zaak door het beroepsorgaan.

Dat beroepsorgaan heeft beslissingsmacht over de zaak zelf, op dezelfde wijze als de delibererende klassenraad. Het moet de zaak onderzoeken op grond van al de feitelijke gegevens die hem zijn voorgelegd.

Uit artikel 5, § 5, van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2002 ‘betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs’ leidt de Raad van State af dat de delibererende klassenraad bij het nemen van beslissingen over het slagen of niet-slagen van leerlingen, steeds rekening moet houden met alle elementen van het leerlingendossier.

In die bepaling wordt enkel gewag gemaakt van de delibererende klassenraad en ontbreekt formeel een overeenstemmende bepaling voor de beroepscommissie. Evenwel kan bezwaarlijk worden aangenomen dat de beroepscommissie, die over dezelfde beslissingsmacht beschikt als de delibererende klassenraad, háár beslissing niet zou moeten steunen op alle gegevens van het leerlingendossier. Zo niet op grond van artikel 5, § 5, van het voornoemde organisatiebesluit, dan toch op grond van het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht lijkt van de beroepscommissie te mogen worden verwacht dat zij – net zoals de delibererende klassenraad dat vóór haar heeft moeten doen – haar beslissing steunt op alle nuttige gegevens van het leerlingendossier.

Dit betekent, op het eerste gezicht, dat de beroepscommissie niet alleen rekening moet houden met de resultaten die onvoldoende zijn, maar ook met de resultaten voor de andere vakken of vakonderdelen, desgevallend ook met de evolutie van deze resultaten, de remediëringmaatregelen die tijdens het jaar werden genomen, de inzet van de leerling, zijn medisch dossier of andere relevante gegevens eigen aan de betrokken leerling.

Het oordeel over het al dan niet slagen van een leerling is geen louter mathematische optelling van cijfers per vak, maar vereist een alomvattende appreciatie omtrent de vraag of de leerling de leerplandoelstellingen in hun geheel genomen en in voldoende mate heeft bereikt.

Daarom is het geen vereiste, om geslaagd te worden verklaard, dat de leerling voor elk opleidingsonderdeel afzonderlijk geslaagd is.

Het verzoekschrift strekkende tot intern beroep stelt duidelijk:

[‘]Alleszins moet worden nagegaan of mbt de theoretische vakken de aanpassingen dermate fundamenteel zijn dat men moet oordelen dat de leerling niet de helft van de [doelstellingen] heeft behaald (zoals in het geval van een reguliere leerling).

In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoekster dat aanvullende proeven zouden worden opgelegd teneinde eventuele blinde vlekken in de beeldvorming over haar kunnen en competenties te onthullen.[’]

De beslissing antwoordt hier enkel in vage termen op en geeft niet aan waarom niet de helft van de doelstellingen zijn gehaald of waarom in het licht van de competenties waarvoor verzoekster wel geslaagd was, geen A-attest kan worden toegekend.

Tevens spreekt de bestreden beslissing zich manifest tegen: zo stelt men enerzijds dat niet alle competenties (welke niet vraagt verzoekster zich af?) zouden zijn getoetst voor de theoretische vakken – dus men erkent informatie te ontberen –, maar anderzijds miskent men het recht van verzoekster op een bijkomende proef om deze ontbrekende info aan te vullen (en doet men dit door te verwijzen naar permanente evaluatie die hiervoor zou dienen te geschieden).

Nochtans heeft de interne beroepscommissie perfect alle bevoegdheid om de informatie die zij ontbeert op de door haar meest nuttige manier te verzamelen. Dit kan door praktische proeven te voorzien, een bijkomende test mbt de theorie of op gelijk welke andere wijze.

Dat men deze informatie dus niet kan vergaren overtuigt niet als argument en men kan dan ook de vraag tot eventuele bijkomende proeven niet zomaar afwijzen zonder ernstige en concrete argumentatie.”

Beoordeling

7.1. Uit het door de verwerende partij neergelegde administratief dossier (stuk nr. 11) blijkt dat op 14 december 2016 een zogenaamd “verslag M-decreet”, zoals bedoeld in artikel 294 van de Codex Secundair Onderwijs, ten behoeve van verzoekster werd opgesteld.

In dit verband bepaalt artikel 110/11, § 3, van de Codex Secundair Onderwijs:

“Wanneer tijdens de schoolloopbaan de nood aan aanpassingen voor een leerling wijzigt en de vastgestelde onderwijsbehoeften van die aard zijn dat voor de leerling een verslag dan wel een wijziging van een verslag, als vermeld in artikel 294, nodig is, organiseert de school een overleg met de klassenraad, de ouders en het CLB en beslist op basis daarvan en nadat het verslag of het gewijzigd verslag werd afgeleverd, om de leerling op vraag van de ouders studievoortgang te laten maken op basis van een individueel aangepast curriculum of om de inschrijving van de leerling voor een daaropvolgend schooljaar te ontbinden.”

Artikel 3, 15°/2, van de Codex Secundair Onderwijs omschrijft een “individueel aangepast curriculum” thans als volgt:

“een curriculum waarbij leerdoelen op maat van de leerling met een verslag voor toegang tot buitengewoon onderwijs worden geformuleerd. De leerdoelen op maat van de leerling worden gekozen door de klassenraad in afstemming met de ouders, waar mogelijk de leerling, de CLB-medewerker en in voorkomend geval externe ondersteuners, vertrekkende van het geheel van de leerdoelen van de betrokken opleiding. Dit curriculum kan, indien dit noodzakelijk is voor de leerling, gebaseerd worden op de ontwikkelingsdoelen van het buitengewoon onderwijs of op de opleidingsprofielen van opleidingsvorm 3. Het curriculum wordt naargelang de studievoortgang van de leerling aangepast. Deze leerdoelen moeten worden nagestreefd, en beogen de maximale ontplooiing van de

leerling en een zo volwaardig mogelijke participatie aan het klas- en schoolgebeuren in de school voor gewoon onderwijs. Daarnaast beoogt dit curriculum ook ofwel de participatie aan de maatschappij, eventueel in een omgeving waar in ondersteuning voorzien is, ofwel de arbeidsdeelname in een omgeving waar in ondersteuning voorzien is, ofwel de tewerkstelling in een werkomgeving waar in ondersteuning voorzien is, ofwel de tewerkstelling in het gewone arbeidsmilieu, ofwel de verdere studies. Leerlingen die een individueel aangepast curriculum volgen komen niet in aanmerking voor de reguliere studiebewijzen van het gewoon voltijds secundair onderwijs, behoudens wanneer voldaan is aan de voorwaarden van artikel 115, § 1, derde lid.”

7.2. Uit het administratief dossier (stuk nr. 18) blijkt voorts dat de klassenraad op 19 december 2016 “het individueel aangepast curriculum voor [verzoekster] [heeft] voorgesteld”, dat “[h]ierin werd besloten dat [verzoekster] de doelen voor het gewone curriculum voor Bedrijfsbeheer in het secundair onderwijs zou kunnen behalen, met andere woorden dat er geen aanpassing zou zijn voor dit vak” en dat “[v]oor andere vakken [...] er wel aanpassingen in doelstellingen [werden] gedaan”.

Nog uit het administratief dossier (stuk nr. 17) kan worden opgemaakt dat verzoekster vanaf 9 januari 2017 een individueel aangepast curriculum heeft gevolgd. In de brief van 3 januari 2017 die door de school dienaangaande naar verzoekster werd gezonden en die zij voor “gelezen en goedgekeurd” heeft ondertekend, wordt er uitdrukkelijk op gewezen dat zij “een aantal competenties [zal] kunnen behalen (individueel aangepast curriculum), echter geen diploma secundair onderwijs” en dat zij “[o]p het einde van het schooljaar [...] een attest [zal] verkrijgen waarin vermeld staat welke competenties zij al dan niet heeft behaald”. Wat het zogenaamde attest ‘bedrijfsbeheer’ betreft, wordt aangegeven dat verzoekster dit zal kunnen behalen “mits inzet en 2/3 aanwezigheid”.

8. De kritiek die verzoekster in de toelichting van het middel formuleert op haar individueel aangepast curriculum, bijvoorbeeld dat het haar werd “opgedrongen”, lijkt niet tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing te kunnen leiden. Ze ontkracht immers niet het determinerende motief van deze be-

slissing dat binnen dat effectief gevolgde curriculum “de noodzakelijke competenties van de verschillende leerplannen niet werden [nagestreefd] en beoordeeld”.

9.1. Krachtens artikel 252, § 1, b), van de Codex Secundair Onderwijs wordt een leerling beschouwd als een “regelmatige leerling”, onder meer, wanneer hij aan de volgende cumulatieve voorwaarden beantwoordt:

“1) voldoen aan de toelatingsvoorwaarden tot een eerste leerjaar van de eerste graad van het secundair onderwijs, zoals bepaald in Hoofdstuk III van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2002 betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs;

2) beschikken over een verslag, als bepaald in artikel 294, en het individueel aangepast curriculum dat voor hem of haar is bepaald door de klassenraad werkelijk en regelmatig volgen, behoudens in geval van gewettigde afwezigheid.”

Het lijkt niet betwist dat dit voor verzoekster het geval is.

9.2. Met betrekking tot dergelijke leerlingen bepaalt artikel 115, § 1, tweede en derde lid, van de Codex Secundair Onderwijs:

“Aan de leerlingen, vermeld in artikel 252, § 1, b), worden jaarlijks attesten van verworven bekwaamheden uitgereikt.

Indien aan de leerlingen, vermeld in artikel 252, § 1, b), toch de reguliere studiebewijzen worden gegeven, zal voorafgaand aan de uitreiking van deze studiebewijzen, de overeenkomst van de doelen opgenomen in het individuele curriculum met de leerplandoelen van het overeenkomstige structuuronderdeel voorgelegd moeten worden aan de onderwijsinspectie.”

Artikel 115, § 1, derde lid, van de Codex Secundair Onderwijs, werd ingevoegd bij artikel III.9 van het decreet van 21 maart 2014 ‘betreffende maatregelen voor leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften’, het zogenaamde M-decreet.

In de memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet dat het voornoemde decreet van 21 maart 2014 is geworden, wordt deze wijziging als volgt verklaard:

“In het huidige artikel 115 wordt bepaald dat leerlingen die een individueel leerprogramma volgen (leerlingen die onder de toepassing vallen van het ion-uitvoeringsbesluit van 12 december 2003 betreffende de integratie van leerlingen met een matige of ernstige verstandelijke handicap in het gewoon lager en secundair onderwijs) uitsluitend een attest van verworven bekwaamheden kunnen krijgen. In twee concrete situaties is de klassenraad van oordeel geweest dat toch het gewone attest kon worden uitgereikt. Dit zorgt voor een conflict tussen de reglementering met betrekking tot het begrip regelmatige leerlingen en het voldoen aan de voorwaarden van het ion-uitvoeringsbesluit.

Om deze conflicten in de regelgeving op te heffen worden artikel 115 en 252 aangepast.

Met het nieuwe artikel 115 wordt het principe van het verlenen van attesten van verworven bekwaamheden aan leerlingen die een individueel curriculum volgen, behouden, maar kan een gewone attestering ook toegekend worden. De overeenstemming van de doelen van het individuele curriculum met de leerplandoelen van het betreffende structuuronderdeel moet aangetoond worden. Leerplannen worden door de inspectie goedgekeurd. Leerlingen die de leerplandoelen halen, kunnen een gewone certificering krijgen. Als een klassenraad op basis van doelen van een individueel curriculum ook de gewone certificering wil uitreiken, moeten de individuele doelen door de inspectie beoordeeld kunnen worden op hun overeenstemming met de leerplandoelen voor het structuuronderdeel waarop de certificering betrekking heeft.” (*Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 2290/1, 21-22).

9.3. Verzoekster heeft in haar beroepschrift voor de beroepscommissie “in eerste instantie” gevorderd dat “zij alsnog een A-attest [versta: het diploma van secundair onderwijs] zou verkrijgen”.

In haar inleidend verzoekschrift voor de Raad van State betoogt verzoekster dat de beroepscommissie “duidelijk [diende] aan te geven waarom zij geen regulier A-attest kan geven”.

De beroepscommissie lijkt dat evenwel afdoende te hebben gedaan, waar zij in de bestreden beslissing stelt:

“op de vraag om een diploma te verkrijgen kan niet worden ingegaan omdat binnen het goedgekeurde en door de verzoekster aanvaarde IAC traject de noodzakelijke competenties van de verschillende leerplannen niet werden [nagestreefd] en beoordeeld.”

Dit motief spoort met de bestaansreden van het individueel aangepast curriculum, waarbij leerdoelen op maat van de leerling worden geformuleerd. Dit laatste gebeurt weliswaar op basis van de leerplannen die gelden voor de betrokken opleiding, maar niet alle leerplandoelstellingen worden erin opgenomen en overigens ook niet noodzakelijk in de vorm waarin ze in de leerplannen voor het gemeenschappelijk curriculum voorkomen. Anders zou het immers niet om een “individueel aangepast” curriculum gaan. Leerdoelen die niet zijn opgenomen in het curriculum, mogen dan weer niet bij de evaluatie van de leerling worden betrokken.

Op het eerste gezicht volstaat het voormelde antwoord van de beroepscommissie in het licht van de in het middel aangevoerde formelemotiveringsplicht. Verzoekster is in de mogelijkheid zich tegen dit motief te verweren, bijvoorbeeld door aan te tonen dat bij haar wel degelijk alle noodzakelijke competenties die beantwoorden aan de verschillende leerplannen, werden nagestreefd en beoordeeld.

Verzoekster beperkt zich ertoe de bal terug te kaatsen door de beroepscommissie te verwijten “niet duidelijk [te maken] welke competenties niet zouden getoetst zijn, zodat de motivering hierdoor reeds faalt”.

Deze benadering van verzoekster kan evenwel niet worden bijgevalen. Het staat immers aan haar om ervan te overtuigen dat het voormelde motief, dat verantwoordt waarom geen toepassing is gemaakt van artikel 115, § 1, derde lid, van de Codex Secundair Onderwijs, niet kan standhouden. Dit is des te meer het geval nu de decreetgever heeft aangegeven dat voor leerlingen die een individueel aangepast curriculum hebben gevolgd, een attest van verworven bekwaamheden de regel is en het reguliere studiebewijs de uitzondering.

10. Verzoekster voert voorts aan dat zij ten aanzien van de beroepscommissie heeft doen gelden dat voor de theoretische vakken moet worden nagegaan of “de aanpassingen dermate fundamenteel zijn dat men moet oordelen

dat de leerling niet de helft van de [doelstellingen] heeft behaald”. Deze opmerking houdt verband met haar vraag aan de beroepscommissie, “[i]n ondergeschikte orde”, om haar “een attest van verworven bekwaamheden [toe te kennen] dat minstens voor alle theoretische vakken vastlegt dat zij globaal geslaagd is voor deze vakken en daarvoor dus in aanmerking kan komen voor vrijstellingen”.

Het antwoord van de beroepscommissie daarop luidt dat die vraag negatief moet worden beantwoord “gelet op het ontbreken van toetsing van alle competenties van de betrokken vakken”.

Verzoekster stelt dat dit antwoord “in vage termen” is geformuleerd en niet aangeeft “waarom niet de helft van de doelstellingen zijn gehaald of waarom in het licht van de competenties waarvoor [zij] wel geslaagd was, geen A-attest [versta: het diploma van secundair onderwijs] kan worden toegekend”.

Ook deze grief van verzoekster kan op het eerste gezicht niet worden bijgevalen. Een leerling die het gewone curriculum volgt, wordt immers beoordeeld op grond van alle leerplandoelstellingen. Bij die evaluatie wordt uitgemaakt of de leerling in voldoende mate de doelstellingen heeft bereikt die in het leerplan zijn opgenomen. Anders dan verzoekster het ziet, is deze beoordeling geen mathematische afweging in die zin dat het zou volstaan dat een leerling de helft van de leerplandoelstellingen heeft behaald om geslaagd te worden verklaard.

Een deugdelijk oordeel over de vraag of een leerling in voldoende mate de leerplandoelstellingen heeft bereikt, veronderstelt op het eerste gezicht dat die doelstellingen daadwerkelijk werden geëvalueerd. Wanneer, zoals in het geval van verzoekster, een individueel aangepast curriculum is opgemaakt en gevolgd, met op maat van de leerling geformuleerde leerdoelen en met weglating van welbepaalde leerdoelen die voorkomen in het leerplan van de reguliere opleiding, lijkt zo’n oordeel onmogelijk. Er is, met andere woorden, sprake van – wat verzoekster zelf noemt – “blinde vlekken” wat de competenties betreft waarop

in de aangepaste opleiding niet werd ingezet en waarover dus ook niet werd geëvalueerd.

11. Verzoekster brengt daartegen dan weer in dat zij de beroepscommissie “[i]n uiterst ondergeschikte orde” heeft gevraagd om haar te onderwerpen aan “aanvullende proeven” en dat de beroepscommissie die vraag “niet zomaar [kon] afwijzen zonder ernstige en concrete argumentatie”.

De beroepscommissie is evenwel niet ingegaan op de vraag van verzoekster “gezien de competenties gedurende het gehele schooljaar permanent geëvalueerd worden” en “[d]e vakgebonden competenties [...] er zich niet toe [lenen] om beoordeeld te worden via bijkomende proeven”.

Verzoekster spreekt dat als zodanig niet tegen, laat staan dat zij het tegendeel zou aantonen. Van tegenstrijdigheid in de motieven, zoals verzoekster in haar inleidend verzoekschrift aanvoert, is op het eerste gezicht evenmin sprake.

12. Verzoekster stelt voorts dat het rapport en het attest van verworven bekwaamheden niet vermelden in welke mate zij een individueel curriculum heeft gevolgd.

Zij verliest aldus evenwel uit het oog dat het attest van verworven bekwaamheden dat haar werd verleend, voor een overzicht van de verworven bekwaamheden verwijst naar een bijlage, waarin het aangepast individueel curriculum is vermeld.

In zoverre mist het middel feitelijke grondslag.

13. Verzoekster betoogt tevens dat zij “uitdrukkelijk heeft gesteld dat zij meent dat er geen dispensatie heeft plaatsgevonden voor de theoretische

vakken en dat dan ook niet kan worden ingezien waarom zij hiervoor geen resultaten zou krijgen”.

Dit standpunt kan op het eerste gezicht geen stand houden in het licht van menig stuk van het administratief dossier.

Zo merkt de raadsman van verzoekster in zijn e-mail van 16 juni 2017 aan het VTI Spijker op dat “[h]et vrijstellen van leerplandoelen [...] een verregaande maatregel [is] waarmee niet lichtzinnig mag worden omgesprongen” en dat dit “[n]ochtans [...] de richting [is] waarin [verzoekster] werd gedreven: leerplandoelstellingen worden als onhaalbaar voorgesteld – terwijl dit helemaal niet het geval is, maar enkel een beetje goede wil en creativiteit vereist”.

In zijn e-mail van 22 juni 2017 benadrukt diezelfde raadsman dat “de ouders en [verzoekster] het idee hebben dat de school zelf invulling heeft gegeven aan het traject en dat het voor de theoretische vakken eigenlijk niet aan de orde was om hier enkel op competenties te gaan werken en een aantal zaken te gaan schrappen”.

Verzoekster bevestigt deze opvatting in haar beroepschrift voor de beroepscommissie.

Dit alles lijkt er veeleer op te wijzen dat verzoekster betreurt dat haar individueel aangepast curriculum ook voor de theoretische vakken geldt en dat niet alle leerplandoelen erin werden opgenomen.

Het zij herhaald dat deze kritiek op het eerste gezicht niet tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden, aangezien ze het determinerende motief van deze beslissing dat binnen dat effectief gevolgde curriculum “de noodzakelijke competenties van de verschillende leerplannen niet werden [nagestreefd] en beoordeeld” niet ontkracht.

14. Wat “praktijk” betreft, voert verzoekster aan dat wat zij volgens haar rapport kent en kan, overeenstemt met de “tien basiscompetenties [die] het uitgangspunt [vormen] om handelingsbekwaam te worden in de concrete werksituatie van banketaannemingsbedrijven, traiteurs, delicatessenzaken en cateraars”, zoals opgenomen in het leerplan.

Wat de geïntegreerde proef betreft, betoogt zij dan weer dat volgens het leerplan het leerproces primeert en dat zij 80% kreeg voor het leerproces, maar geen scores voor het product.

Van deze kritiek is evenwel geen spoor terug te vinden in haar beroepschrift. Wat verzoekster niet aan de beroepscommissie heeft voorgelegd, lijkt zij thans bezwaarlijk voor het eerst voor de Raad van State te mogen aanvoeren.

In zoverre is het middel dan ook onontvankelijk.

15. Het eerste middel is derhalve in zijn geheel niet ernstig.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

16. Verzoekster voert in een tweede middel de schending aan van artikel 115, § 1, van de Codex Secundair Onderwijs, de wet van 10 mei 2007 ‘ter bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie’, het decreet van 10 juli 2008 ‘houdende een kader voor het Vlaamse gelijkekansen- en gelijkebehandelingsbeleid’, het VN-verdrag inzake de rechten van personen met een handicap, opge maakt te New York op 13 december 2006, en “de algemene rechtsbeginselen en de beginselen van behoorlijk bestuur: schending van het gelijkheids- en zorgvuldighheidsbeginsel, en de materiële motiveringsplicht”.

Zij licht het middel als volgt toe:

“De beroepscommissie gaat er verkeerdelijk van uit dat geen oriënteringsattest kon en mocht afgeleverd te worden:

... nooit een tijdige vraag gekomen naar de mogelijkheden om alsnog een volwaardig diploma te bekomen. De vraag werd gesteld buiten door de onderwijsinspectie vooropgestelde termijn.

Deze stelling is vooreerst manifest onjuist: deze vraag werd door verzoekster reeds gesteld op 16 juni 2017, daarna in het kader van het overleg met de directeur en vervolgens in het intern beroep.

Uit de bestreden beslissing blijkt niet, minstens zeker niet afdoende gemotiveerd, waarom geen oriënteringsattest – en wel een attest A dan – kon en mocht afgeleverd te worden.

Verwerende partij weigert enig initiatief te nemen om het individuele curriculum met de leerplandoelen van het overeenkomstige structuuronderdeel voor te leggen aan de onderwijsinspectie.

Bezwaarlijk kon verwacht worden dat verzoekende partij hiertoe geacht werd initiatief te nemen.

Het falen van de school (om toepassing te maken van de mogelijkheid om het individuele curriculum voor te leggen aan de onderwijsinspectie) kon derhalve zeker geen afdoende motivering zijn van de bestreden beslissing. Verweester zou zelfs niet kunnen argumenteren dat dit het eindresultaat (bekomen van een A-attest) niet zou kunnen beïnvloeden, en [verzoekster] derhalve geen belang [zou] hebben.

Een uitdrukkelijke weerlegging van [verzoeksters] argumentatie, die laat inzien dat [verzoekster] spijs [haar] resultaten niet de leerplandoelstellingen in voldoende mate heeft bereikt, valt alleszins niet in de bestreden beslissing te lezen.

Er moet dan ook worden vastgesteld dat de beroepscommissie op een en ander niet ingaat.

Minstens om die reden alleen reeds is de bestreden beslissing niet gesteund op een voldoende pertinent motief en is ze dus strijdig met de ingeroepen materiële motiveringsplicht. Tegelijk is ook de ingeroepen en uit dezelfde grieven afgeleide schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aangetoond.

Er moet ook vastgesteld worden dat artikel 115, § 1, van de Codex de toekenning van een regulier studiebewijs wel degelijk mogelijk maakt.

Daartoe moet, voorafgaand aan de uitreiking van deze studiebewijzen, de overeenkomst van de doelen opgenomen in het individuele curriculum met de leerplandoelen van het overeenkomstige structuuronderdeel voorgelegd worden aan de onderwijsinspectie.

De bestreden beslissing motiveert in dit verband in wezen enkel dat de afwijking niet werd gevraagd en dat derhalve alleen een attest van verworven bekwaamheden kon worden afgeleverd, maar motiveert aldus niet waarom dit niet werd gevraagd ook al werd in het intern beroepsschrift omstandig geargumenteed waarom [verzoekster] wel een A-attest verdiende en dus ook waarom minstens een afwijking diende gevraagd te worden.

Het verweer dat de ouders geen vragende partij zijn geweest faalt alleen reeds om reden dat in de aangehaalde decreetsbepaling dergelijk vereiste niet

lijkt te zijn opgenomen, maar als temporele voorwaarde enkel is gesteld dat de aanvraag moet gebeuren ‘voorafgaand aan de uitreiking van deze studiebewijzen’.

De beroepscommissie verliest uit het oog dat niet de klassenraad, maar wel de beroepscommissie in laatste administratieve aanleg over de uitreiking van de studiebewijzen oordeelt.

Niets staat er aan in de weg dat de beroepscommissie, alsnog een aanvraag doet alvorens over het studiebewijs te beslissen.

In de mate dat een aanvraag van verzoekster daartoe noodzakelijk is, kan niet worden ingezien waarom de vraag zoals gesteld op 16 juni 2017 alsook het intern beroep, voor zover nodig, niet als dergelijke vraag te begrijpen is.”

Beoordeling

17. Verzoekster verduidelijkt op het eerste gezicht niet waarin zij een schending van de wet van 10 mei 2007 ‘ter bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie’, het decreet van 10 juli 2008 ‘houdende een kader voor het Vlaamse gelijkekansen- en gelijkebehandelingsbeleid’ en het VN-verdrag inzake de rechten van personen met een handicap gelegen ziet.

In zoverre is het middel niet-ontvankelijk.

18. Voor zover verzoekster in het middel herhaalt dat ten onrechte werd geweigerd in te gaan op haar vraag om een “A-attest” (versta: het diploma van secundair onderwijs) toe te kennen, kan het volstaan te verwijzen naar de beoordeling van het eerste middel.

In zoverre is het middel evenmin ernstig.

19. Voor zover verzoekster in het middel de overweging van de bestreden beslissing bekritiseert dat “van haar noch de ouders [ooit] de tijdige vraag [is] gekomen naar de mogelijkheden om alsnog een volwaardig diploma te behalen” en dat “[d]e vraag [...] buiten de door de onderwijsinspectie vooropgestelde termijn [kwam]”, is het op het eerste gezicht evenmin ernstig.

Deze overweging lijkt immers een louter overtollig motief ten aanzien van de beslissing om aan verzoekster geen diploma van secundair onderwijs toe te kennen. Hiervóór is bij de bespreking van het eerste middel reeds gebleken dat dit diploma niet aan verzoekster werd toegekend op grond van het determinerende motief dat “binnen het goedgekeurde en door de verzoekster aanvaarde IAC traject de noodzakelijke competenties van de verschillende leerplannen niet werden [nagestreefd] en beoordeeld”. Van dat motief is – voorlopig – niet de onwettigheid vastgesteld.

Kritiek op een overtollig motief kan niet als een ontvankelijk middel in aanmerking worden genomen.

20. Het tweede middel is derhalve in geen dele ernstig.

21. Er is bijgevolg niet voldaan aan alvast één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn, wil een vordering tot schorsing worden toegewezen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 23 maart 2018,
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Bert Thys,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Bert Thys